

ger, Punkter, som i og for sig synes at være smaa, men bagved hvilke der dog formentlig skjuler sig større Principspørgsmaal, og som jeg vil tillade mig at fremdrage dels for at henlede det høie Thing, og da navnlig det eventuelle Finansudvalgs Opmærksomhed derpaa, dels for at der under Diskussionen kan gives de høitærede Ministre Leilighed til at fremsætte Oplysninger i saa Henseende, der som de maatte finde det rigtigt. Under Finansministeriets Budget paa § 24 findes i Slutningen opført Driftsindtægter og Driftsudgifter for Livsforfærings- og Forsørgelsesanstalten af 1871, men en mere oplysende og mere udførlig Veiledning med Hensyn til denne Anstalts Status har man i den Beretning, som for nogle Maaneder siden blev aftrykt i Ministerialtidenden, og som indeholder en Oversigt dels over den nævnte Anstalts Virksomhed i det sidst forløbne Aar og dels over dens Virksomhed i de sidst forløbne 5 Aar. Denne Beretning er ledsaget af en længere og meget interessant Fremstilling af Anstaltens to mathematiske Direktører, en Beretning, paa hvilken jeg vil tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed, forsaavidt de ikke allerede have haft Leilighed til at gjøre sig bekendt med den. Det fremgaar af denne Beretning, at Dødeligheden i de sidste fem Aar har vist sig at være langt mindre, end det var beregnet i de Mortalitetstabeller, som vare lagte til Grund for Anstaltens Tarif. Dette formenes maasse tilbørligt at have sin Grund deri, at man i de senere Aar er skreden til en strengere Lægeundersøgelse og derved har undgaaet at optage som Medlemmer i Anstalten endel Personer, hvis Sundhed turde være noget tvivlsom; men det synes dog at fremgaar af Beretningen, at selv om dette Moment maa have bidraget Noget dertil, er der dog ingen Tvivl om, at Dødeligheden i de sidste Aar har stillet sig ringere, end Mortalitetstabellerne gaa ud fra. Det fremgaar fremdeles deraf, at denne Anstalt sidder inde med meget betydelige Overskud. Anstalten bestaar som bekendt egentlig af tre Afdelinger, den gamle Livsforfæringsanstalt i Kjøbenhavn, der ved Slutningen af forrige Finansaar havde et Overskud af 1,600,000 Kr. — jeg nævner kun runde Tal og udelader de mindre Beløb — Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842, der havde et Overskud af 8,200,000 Kr., og endelig Livrente og Forsørgelsesanstalten af 1871, der har et Overskud af 2,400,000 Kr., det er tilsammen et Overskud af 12,200,000 Kr. paa en Kapital af omtrent 27 Millioner Kr. Det er altsaa et Overskud, en Reserverfond, der ikke er langt

fra at naae 50 pCt. af den paagjældende Kapital. Ganske vist er dette Beløb noget mindre, end det er angivet, idet det er ophlyst, at en Sum af omtrent 800,000 Kr., som er opført som Binding, udelukkende er fremkommen ved, at man har regnet efter Kurserne den 31te December forrige Aar, istedetfor hvad der vilde være rigtigere, naar Status skulde opgjøres, efter de Priser, for hvilke de paagjældende Papirer ere indkøbte; men selv om der tages Hensyn dertil, vil det vise sig, at Overskudet er meget betydeligt, og at Overskudet kommer frem med omtrent 1,400,000 Kr. som Binding ved Dødeligheden i de sidste 5 Aar, med 1,800,000 Kr. eller, naar de 800,000 tages bort, med en Million Kroner som Binding i de 5 Aar paa Pengemidlernes Anvendelse, og 8,400,000 Kr. som Overskud fra forrige Aars Opgjørelse tilligemed Renter. Ved Loven af 18de Juni 1870 blev det i dens § 21 bestemt, at naar Overskudet af de to førstnævnte af de 3 Anstalter — thi den sidste har en Formue, uafhængig af Statskassen — har naaet en saadan Høide, at det ikke alene kan dække de paagjældende Anstalters eget Ansvar, men ogsaa afgive en passende Reserverfond, for den hele Anstalt, skal der skrides til Overveielse af, hvorledes der skal forholde sig med Overskudet; og endvidere er det bestemt i samme Paragraf, at, forsaavidt Dødeligheden maatte vise sig anderledes end efter de Mortalitetstabeller, der ligge til Grund for Tariferne, eller forsaavidt Pengesætningsforholdene ere anderledes, end at de svare til en Rentefod af 5 Procent, som er forudsat som Grundlag for Tariferne, skal der skrides til ny Overveielse af Tariferne. Jeg erkjender vel, at det er en Nødvendighed, at Tariferne ved en saadan Anstalt maa beregnes saa rigelig, at man er sikret for, at Staten ikke kommer til at lide noget Tab; men det store Overskud, som jeg har tilladt mig at paavise, synes meget stærkt at pege hen paa, at de nu gjældende Tarifer ere for høie, grundet paa, at Dødelighedsforholdene og Kapitalernes Anbringelse svare til andre Tal, andre Værdier end dem, der ere forudsatte i Loven. Jeg vil derfor tillade mig at forespørge hos den høitærede Finansminister, om han ikke skulde være tilbøielig til i den nærmeste Fremtid at ville tage Hensyn til den Bestemmelse, der findes i § 21 i den nævnte Lov af 18de Juni 1870, nemlig at gaa til en Revision af de Præmietarifer, som ere fastsatte i Loven. Det er jo klart, at dersom de ere for høie, og dersom man kan komme til en Medsættelse af Præmierne, vil det være et overordentlig stort Gode for hele Befolkningen. — Der er et andet Punkt,